

Bijlage bij

Zienswijze mogelijke windparken Veenkoloniaal gebied, Anne Marie en Ger de Wit, Buinerveen

Naar aanleiding van een uitspraak in een interview in de Volkskrant met één van de initiatiefnemers van windparken in het Veenkoloniaal gebied, die z'n agrarische bedrijf in het Veenkoloniaal gebied heeft maar in Epe woont.

Reactie van deze man op de overlast van een windpark en de waardevermindering van onroerend goed in het plangebied: "Dan hadden ze daar niet moeten gaan wonen."

De fabel van de geldwolf en de wind

Er was eens een scrupuleloze geldwolf in Epe die bedacht hoe hij van de wind kon gaan leven. Hij trommelde een aantal harteloze boeren op met grote geldhonger en grote stukken land in een mooi open gebied waar toch verder alleen maar wat mensen woonden. Dáár gingen ze reuzenmolens neerzetten die van de wind geld konden maken.

Lang kon hij zijn boze plannen geheim houden. Maar op zekere dag moest de koning -die de boze plannen al lang kende- wel over de brug komen, want zo was dat in dat land geregeld.

De mensen schrokken enorm en vroegen de geldwolf: "Wat moet ik nu met mijn hoog sensitieve kind, dat pas hier gelukkig is geworden?". En de geldwolf antwoordde "Dan had je daar maar niet moeten gaan wonen".

Twee lieve ouwetjes vertelden de wolf "De overwaarde van ons huisje is onze oudedagsvoorziening. Als we ons huisje niet kunnen verkopen of heel weinig geld krijgen, hoe moet dat dan?". "Jammer", sprak de wolf genadeloos, "dan had je daar maar niet moeten gaan wonen".

Een hartpatiënt vertelde hoe haar gezondheid achteruit was gehold sinds de plannen bekend waren. "Niets mee te maken, " donderde de inmiddels ongeduldig geworden geldwolf "dan had je daar maar niet moeten gaan wonen".

Nog heel veel mensen, dúizenden, vertelden over hun terechte angsten, zorgen en verdriet aan de geldwolf. De wolf werd al het gezeur zat en ging terug naar zijn stukje ongerept Epe, mopperend : "Dan hadden ze daar maar niet moeten gaan wonen."

De mensen in het mooie open gebied bleven terneergeslagen en in machteloze woede achter. Waarom zorgde de koning niet beter voor dit gebied, waar de andere mensen uit het hele land graag vakantie vierden? Waarom liet hij deze brave burgers zo veel schade toebrengen door een roedel geldwolven?

De koning deed vooralsnog niks en trok zich terug op zijn ministeries in Den Haag.

Maar, iedereen had buiten de wind gerekend. Die was het namelijk niet eens met de hem toebedeelde rol in dit onrechtvaardige spel. De wind blies zich op tot storm, een enorme storm van verontwaardiging. De storm raasde woedend over het land, van oost naar west.

Het mooie open gebied met de bange en verdrietige mensen liet hij ongemoeid. Hij groeide en groeide en kwam bij Epe aan. Ja, dáár was het huis van de geldwolf. De storm pakte het huis met geldwolf en al op en denderde verder. Pas ver op de Noordzee was hij uitgeraasd, waardoor hij zijn grip op het huis kwijtraakte. Er is nooit meer iets van de geldwolf vernomen...

En de ongeïnteresseerde koning? Die had z'n les geleerd en hielp het mooie open gebied aan vele, vele zonnepanelen, waarvan de opbrengst deels voor het arme gebied zelf werd. De mensen in het mooie open gebied leefden nog lang, gezond en gelukkig.

Anne Marie de Wit-Steendijk